

מרובה פרק שביעי בבא קמא

סה.

עין משפט גרי מצוה

ב) וינחמה מו' יצוה
 ג) כ"מ ח"י ב' וזוה
 ד) ר"ה אלף ה"ה
 ו) (לקמן ק"ו) ששטוב
 ז) (פ' תע"ב) שפסית
 ח) ר"ה א"י ונתו' תמת'
 ט) (למנו ונתו')
 י) ר"ה א"י
 י"א) (לקמן ט"ז) ר"י דר"ה
 י"ב) תלמידי דמעיקרא דמי
 י"ג) כול עכו"ם משמע וכו' וכן
 י"ד) ה"ה ה"ה פ"ה

תורה אור השלם
 1. אם הוציא הוציא
 כ"ד הגבה משור עד
 המור עד שה ימים עמים
 ישלם: שמה כ"ב

גיליון הש"ס

נבחר אמר רב שח
 אמינו כי גימ' של דף
 מו פ"ג וי"ג: רמ"ב ר"ה
 לכבוד וכו' וכן החובל
 נבי ורמ"א וכו'
 המעט ג' ס"ד ממות ה'
 ע"כ:

מוסף רש"י

אין לי אלא ידו. אין
 לי שמימינו כול אלא כותן
 שלקו כדו ג' ר"ה ג'ו
 חצירו וקרישור מבין.
 א"ס נמסה שם ועל
 כפסה לנבנה מן שקנה
 לו תדור וממתיב כל
 ופ"ו וכו"ו ש"י. בעל
 הרש"י שטען טענת ג'ו
 בפקדון. פ"ט עמוד ע"ו
 גניבה שטען נבנה הימני
 ושאר חם ספור מגיבה.
 וק"ל שם נכנס וכו'
 עדים השלם כלל כנגד
 עמו. אלף חס הרה ח"כ
 אין כמן כמן דמרה כנס
 ספור. אלף חמה וא"ס
 ש' משום טענת הפקדון
 ונכנסה לו'. משלם
 קרן ודמש ראש.
 ולא כפ"ל ד"ן משלם
 קום על פ' עמ"ו (למנו)
 10. משלם השלומי
 כפ"ל. משום עדים.
 ראשון. משום שטחה. אלף
 חמה לא משלם ונכנסה
 11.

כחושה והשמיני כו'. הגג פטמה וקש"ל לר"ל דלמ"ר השלומי ד'
 וה' כשעת העמדה בדין וקס"ד בין שנהא בין הכחשה הגג
 צדיים: ומשני משום דאל"ל כו'. אלל כשנה דמיים שהקורב נהמות
 בשוק או שנחפסמה מאליה משלם
 הגג הכחשה צדיים בטורח מלמכה
 או כנקל: מה לי קטלה פלגא.
 הלך מההיא שעתא דלכחשה אחלה
 לה טעמיה: ולכסוף שויה ד'. כשעה
 שאזדה מן העולם: סברה. צדיים
 או שתייה משלם ד'. ובהמפקיד (כ"מ
 דף מג.) מפרש טעמא דכל כמה
 דלחמיה בעינא כדשותא דמרה קיימא
 דהא בעי לא הדורה הלך כדשותא
 דמרה הוקרה וההיא שעתא דמרה
 ושתייה הוא דקא גויל לה אלל אימנר
 ממילא אמאי מתיבתא ליה אהיא
 שעתא דגולה וההיא שעתא וזוה הוא
 דשייח וגבי טעמיה ומכירה הוי כ'
 מכה או שתייה: משלם קרן ודמש
 וא"ס. משום שנועה ואין כלל כפ'ל
 דמדה וקנס ספור: וא"ס משבאו
 עדים. ומתיב כפ"ל הודה: משלם
 כלל וא"ס ודמש טולה לו כסוף
 סכמל. שהרי דמש לנבנלס הוא והוא
 שקל וע"כ הא דר' יעקב כשזין
 כחמה המומש והכפל קמיירי דאי הוה
 כפילא טפי מחומשא לאו חומשא
 הו ולל מיפטר ליה עד דמשלם
 חומש דחומש כפרה דשנועה הוא:
 וכו"ל

אין לי אלא ידו גגו חצירו וקריפיו מגין ת"ל

ואם המצא חמציצא מ"מ א"כ לימא קרא או
 המצא חמציצא או חמציצא חמציצא מודשני קרא
 ש"מ תרתי: גופא אמר רב "ק"רן כעין שנגב
 תשלומי כפ"ל יתשלומי ארבעה וחמשה
 כשעת העמדה בדין מאי טעמא דרב אמר
 קרא גניבה וחיים אמאי קאמר רחמנא חיים
 בגניבה אחייה לק"רן כעין שנגב * אמר רב
 ששת אמיתי * כי ני"מ ושכיב רב אמר רב
 שמעתא דתניא יתחוש והשמינה משלם
 תשלומי כפ"ל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין
 שנגב אמרי משום ד"א"ל אנא פטימנא ואת
 שקלת ת"ש השמינה והכחשה משלם תשלומי
 כפ"ל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שנגב
 החם גמי משום דאמרינן ליה מוה לי קטלה
 כולה מוה לי קטלה פלגא כי קאמר רב
 וביוקרא וזוה הוא דקאמר היכי דמי אילימא
 דמעיקרא שויה זוזא ולכסוף שויה ד' וזו קרן
 כעין שנגב לימא פליגא דרב אדרבה פ' דאמר
 "רבה האי ימאן דגול חביתא דחמרא מחבריה
 מעיקרא שויה זוזא ולכסוף שויה ד' וזו
 חברה או שתייה משלם ד' אימנר ממילא

ליכתוב או אם המצא חמציצא

המציצא חמציצא משמע
 דאורמיה דקרא ליכתוב ב' פעמים
 מיכה אחת * וכן בהחובל (לקמן פה.)
 גבי ורפא ירפא וקשה (ס' דבריש היו
 בדיקין (פ'הג' דף מ' ועם ד"ה מדהוה)
 קאמר גבי גו"ש דהיטב היטב דמופנה או
 מדה"ל למתכז או לרעו מדרוש או
 חקור מחקור מדשי קרא דכדוריה או
 בהיטב כו' משמע דאי הוה כחז הכי
 לא הוה מופנה ואמאי אכתי הוה
 מופנה מדהו ליה למיכתב או דרוס
 דרוס או מחקור מחקור וי"ל דאין
 ה"ג אלף משום דל"ן יורד לאותה
 סבא ויחאל ליה לנמקט כפ"ל ל"ן
 השגור כמה מקומות כמו העניק
 מעניק נתון מתן (דברים טו):

גופא אמר רב קרן כעין שנגב.

במקנא דמילתא אמתיב
 דרב איירי לענין יוקרא חולא ואת
 ומאי קמ"ל ממתיבין היא ברש הגול
 קמא (לקמן דף ג'.) כל הגולגין משלמין
 כשעת הגזילה ואע"ג דמתני' משמע
 דלענין שינוי איירי כגון עלים ועשאן
 כלים והתם (דף י"ז:) נמי קאמר
 בגמ' כל הגולגים משלמים כשעת
 הגזילה לאחרי דר' אלעאי גול טלה
 ועשה אל נעשה שינוי כידו וקנאו
 מ"מ לענין יוקרא חולא נמי איירי
 כדמוכח בצוק המפקיד (כ"מ דף מג.)
 דמיימי לה איוקרא חולא וכן פרק כל שעה (פסחים דף ג'.)
 נך דודאי לפי דמיים משלם דלא גרע מגולן דתמן כל הגולגים משלמים כשעת הגזילה וי"ל דעיקר רב לא אחא לאשמעינן אלף השלומי
 כפ"ל ומשלומי ארבעה וממשה כשעת העמדה בדין והא דקאמר מ"ט דרב אמשלומי כפ"ל ומשלומי ד' וה' קא בעי וה' אמר קרא גניבה
 ומייס אחיה לק"רן כעין שנגב ומשמע ליה דוקא לק"רן ולא משלומי ד' וה' וא"י כהגול קמא (לקמן דף קה.) דלמטר רבא גול שלם אגודות
 ג' פוטות והולו ועמדו לו ב' המזיר לו אחת ומנא מוג' גול חמן ועבר עליו הפסח אמאי לא מיימי ראה ממתיב
 דכל הגולגים משלמין כשעת הגזילה כיון דלענין יוקרא חולא נמי איירי וי"ל דממתיבין דכל הגולגים לא מני מיימי דהתם א"ס איתא
 לגזילה בעין הוה נהא ולהכי כי ליחא נמי בעין משלם כשעת הגזילה אלל גבי אגודה דא"ס איתא בעין לא הוה נהא דהשתא
 לא שויה פוטות הוה אחינא דמי ליחא נמי לא משלם אלל מההיא דחמן ועבר עליו הפסח מיימי שפיר דאילו הוי בעין לא שוי מידי אפ"ה
 היאך ליחא בעין משלם כשעת הגזילה ונפרק כל שעה (פסחים דף ג'.) הוי מני לאחיי מההוא דגול חמן דמשלם כדמעיקרא אלל דיתחא ליה
 להיחא הוה דכל הגולגים שהיה מחילה ועוד אור"י דמגול חמן לא מני למימד כלל דלפי דמיים משלם היכא דמעיקרא שויה ד' ולכסוף
 שויה זוזא דר"ה דגבי חמן כי ליחא בעין בעי לשלומי ליה חמן מעליא כאותה חתיכה שגול דלפי מדה משלם אלל לא דמיים של שעת הגזילה:
 דר"תניא בחושה והשמינה כו'. תימה ה"כ ס"ד דרב ששת שדבר רב כחחשה והשמינה דא"כ היה מגרע כמו של קרן וממילתיה
 דרב משמע שכל ליפות כמו של קרן ולגרע כח כפ"ל ד' וה' דקאמר אחיה לק"רן דוקא כעין שנגב ואחיה משמע לשון יפוי
 כח וי"ל דלחיה אין לשון יפוי אלל לשון משלומים וכל דברי שמשלים החסרון שנגב או גול קרי אחיה וכן משמע בצוק שמעתינן דקאמר
 וטולאם כדמעיקרא [משלם] כפ"ל ד' וה' כשל עכשוי משמע אפ"י מעיקרא שויה זוזא ולכסוף ד' דומיא דטלה ונעשה א"ל משלם כפ"ל
 כי השתא לפי ר"י דלקמן ושם אפרש בע"ה ומיהו ר"מ פ"ה בע"ה לקמן דלגרע כח הכפל קאמר רב כשעת העמדה בדין ולא ליפות:
 א"מ אפטימנא ואח שקלת. משמע דכשנחפסמה מאליה הוי כשעת העמדה בדין ולפי זה הוה מני לאוקמי מילתיה דרב כשנחפסמה
 מאליה ולא הוה צריך לאוקמיה ציוקרא חולא ומיהו לפי האמת אפ"י כשנחפסמה מאליה משלם כפ"ל ד' וה' כעין שנגב כמו שטלה
 ונעשה א"ל דאמר לקמן דמשלם כפ"ל ד' וה' כעין שנגב ואפ"י שינוי לא קני משום דאמר ליה אבו מורא גנבי מיך דיכרא גנבי מיך
 הכא נמי כשנחפסמה מאליה מני אמר ליה אבו שמינה גנבי מיך דוקא ציוקרא חולא הוא דקאמר רב כפ"ל ד' וה' כשעת העמדה בדין
 דלא שייך למימר אלו יוקרא גנבי מיך וטעמא אפרש לקמן בע"ה גבי הא דקאמר טולאם כדמעיקרא דמיים כשל עכשוי:

מה אי קטלה כולה

דלחמה הכחשה אחרת דענינה היא וקשה ל"י דלא שייכא הכחשה לענינה מידי כיון
 שאם היה הורג כולה נענין זה לא היה כה דין ד' וה' אלל הכי פריך מה לי קטלה כולה דאין הולגין בחר הדמים דהשתא
 דקנאה כשניו וזיניה של נגנז אלל בחר מעיקרא שהיתה שלו וה"ה כקטלה פלגא ולפי זה ה"ה כהוכחה ממילא דמשלם כדמעיקרא
 דמה לי ממה כולה מה לי ממה פלגא ודאי ממה כולה מאליה יש למיכו כדמעיקרא שהיתה של נגנז ולא בחר השמא וכו' קא משני
 ומוקי מילתא דרב ציוקרא חולא לא הוה מני לאוקמי כחשה דממילא ועוד אר"י דמני לפרש בע"ה מ"ל קטלה כולה מ"ל קטלה פלגא
 כלומר לא"ד אין לחשיטה אלל לכסוף ולא בחרו אלל לכסוף וכו' עד משהו אחרון אפ"ה לא אוליין בחר חשיבותא מההיא שעתא כפי
 מה שהוה שוה כשהו אחרון אלל כפי מה ששאו קודם שחיטה א"כ כי קטלה פלגא נמי דהיינו הכחשה לא אוליין בחר השמא אלל בחר
 מעיקרא ולפי טעם זה ה"מ לאוקמיה מילתי דרב כהוכחה ממילא: